

Handreiking informatie-uitwisseling forensische zorg

De handreiking informatie-uitwisseling forensische zorg is de basis voor het uitwisselen van informatie tussen hulpverleners in de forensische zorg. Het biedt duidelijkheid over welke informatie moet worden uitgewisseld in de keten van de forensische zorg. Het is een gemeenschappelijk naslagwerk voor de organisaties die een rol hebben in de forensische zorgketen. Daarnaast geeft de handreiking een overzicht om eventuele knelpunten in kaart te brengen en gericht aan oplossingen te werken. De handreiking kan worden geraadpleegd via [Handreiking informatie-uitwisseling forensische zorg](#).

De handreiking gaat uit van de werkprocessen in de overige forensische zorg, in het bijzonder de indicatiestelling, de plaatsing en de zorgverlening bij forensische zorg als bijzondere voorwaarde en vanuit detentie. Deze processen worden op een gestructureerde wijze gepresenteerd. Daarbij is steeds inzichtelijk gemaakt:

- op welke momenten ('koppelvlakken') er informatie wordt uitgewisseld,
- tussen wie deze informatie wordt uitgewisseld,
- waaruit deze informatie bestaat en
- op basis van welke juridische grondslag(en) de overdracht plaatsvindt.

Hierbij ligt de focus op de uitwisseling tussen verschillende ketenpartners. Koppelvlakken waarbij enkel sprake is van een interne verwerking zijn wel opgenomen in de handreiking voor de volledigheid van het deelproces, maar zijn niet verder uitgewerkt.

De handreiking is een dynamisch document: beleid staat niet stil, wijzigingen in wet- en regelgeving kunnen leiden tot aanpassingen en aanvullingen en ook in de praktijk kan daaraan behoefte blijken. De handreiking zal dan ook periodiek worden herijkt. Het beheer van de handreiking is belegd bij het ministerie van Justitie en Veiligheid. Voor vragen en/of opmerkingen kunt u terecht bij informatie-uitwisselingFZ@minjenv.nl

Inwerkingtreding beleidsregel artikel 51c Wjsg

De Wet justitiële en strafvorderlijke persoonsgegevens (Wjsg) is met ingang van 1 januari 2019 gewijzigd. Dit houdt in dat de werkingssfeer van de Wjsg is uitgebreid met de verwerking van 'tenuitvoerleggingsgegevens'. Tenuitvoerleggingsgegevens omvat de verwerking van gegevens van personen bij de uitvoering van vrijheidsbenemende of -beperkende straffen of maatregelen.¹ De verwerking van persoonsgegevens ter uitvoering van de Wfz, de Pbw, de Bij en de Bvt valt hieronder. Daarnaast biedt ook het Wetboek van Strafvordering sinds de inwerkingtreding van de Wet USB per 1 januari 2020 en de Wet Straffen en Beschermen sinds de inwerkingtreding per 1 juli 2021, grondslagen voor de Minister van Justitie en Veiligheid om tenuitvoerleggingsgegevens te verwerken.

Op grond van artikel 51a Wjsg verwerkt de Minister tenuitvoerleggingsgegevens, indien dit noodzakelijk is voor een goede vervulling van een wettelijke taak of het nakomen van een andere wettelijke verplichting. De Minister kan de tenuitvoerleggingsgegevens die hij op grond van artikel 51a Wjsg verwerkt, verstrekken als deze verstrekking voor één van de in artikel 51c Wjsg genoemde doelen plaatsvindt en die verstrekking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend algemeen belang.

¹ Tenuitvoerleggingsgegevens zijn de persoonsgegevens of gegevens over een rechtspersoon inzake de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen, die in een dossier of een ander gegevensbestand zijn of worden verwerkt. De beleidsregel gaat uitgebreid in op welke gegevens hieronder vallen. Het gaat dan om de gegevens die zich o.a. in het penitentiair dossier bevinden.

Beleidsregel

De beleidsregel geeft duidelijkheid over de mogelijkheid tot het verstrekken van tenuitvoerleggingsgegevens op grond van artikel 51c Wjsg. Op grond van dat artikel kunnen tenuitvoerleggingsgegevens over risico's, incidenten en het gedrag van patiënten/gedetineerden worden verstrekt aan uitvoerende partijen², zodat zij over voldoende informatie beschikken om hun taak doeltreffend in te kunnen vullen. Deze informatieverstrekking kan ook plaatsvinden als de betrokkene daarvoor geen toestemming heeft gegeven. Uit de beleidsreactie op de onderzoeksrapporten over het detentieverloop van Michael P. blijkt dat het noodzakelijk is om de onderlinge verstrekking van gegevens te borgen. In de rapporten kwamen de belemmeringen in de gegevensuitwisseling aan de orde.

Nadere uitwerking: praktijkvoorbeelden en stappenplan

De beleidsregel bevat een nadere uitwerking van de situaties waarin gebruik wordt gemaakt van artikel 51c Wjsg bij verstrekking van tenuitvoerleggingsgegevens. Aan de hand van enkele praktijkvoorbeelden wordt nadere invulling gegeven aan de toepassing van artikel 51c Wjsg in het geval van structurele verstrekkingen. Als sprake is van één van de praktijkvoorbeelden (situaties), dan is reeds voldaan aan de toets van artikel 51c Wjsg en kunnen de gegevens door de betreffende PI/instelling wordt verstrekt. Ook bevat de beleidsregel een stappenplan ten behoeve van informatieverstrekkingen in andere situaties, niet zijnde de structurele verstrekkingen. Deze toets kan een jurist van de betreffende PI/instelling doen; uiteraard in samenspraak met de directeur PI/hoofd van de instelling die verantwoordelijk is voor de verstrekking. Mocht er twijfel zijn of aan alle voorwaarden van artikel 51c Wjsg wordt voldaan, dient men een jurist van JZ te benaderen.

Inwerkingtreding

De beleidsregel is op 17 september 2021 gepubliceerd in de Staatscourant en is een dag na publicatie in werking getreden. De beleidsregel kan worden geraadpleegd via:

<https://zoek.officielebekendmakingen.nl/stcrt-2021-41130.html>

De beleidsregel is een dynamisch document: beleid staat niet stil, wijzigingen in wet- en regelgeving kunnen leiden tot aanpassingen en aanvullingen en ook in de praktijk kan daaraan behoefte blijken.

² Bijvoorbeeld forensische zorginstellingen, het openbaar ministerie of gemeenten.